

Nem egy táborban megfordultam már általános iskolás koromban. Kicsit mindig izgultam, hiszen egy teljesen idegen helyre elmenni mégsem könnyű.

Minden esetben ideges voltam, és csak az előttem álló néhány napra tudtam gondolni. Most viszont az egész teljesen más volt. A zánkai Erzsébet-tábor számomra, és osztálytársaim számára nem csak egy szimpla kis kiruccanás volt. Nekünk ez az egy-két nap legfőképpen az első közös osztályprogram volt, ami nem más, mint a gólyatábor. Nevelőinknek rengeteg tervük volt, hogy melyik nap mivel üssük el az időt. Ezek nélkül valószínűleg a közösen eltöltött idő előbb-utóbb nagyon unalmassá vált volna. A programokat a tesók szervezték, akik nagyon aranyosak voltak, és bármikor a segítségünkre voltak. Nekik köszönhetjük például a nyitóbulit, és a csatakiáltásokat. Rengetegszer lesétáltunk a Balatonhoz, ahol legtöbbször fürödhettek azok, akiknek kedvük támadt hozzá. Kétszer is sárkányhajózhattunk, és bár én egyszer sem ültem be a nagy kenuba, vicces volt látni a többieket, ahogy tetőtől talpig teljesen vizesek. Sétahajóztunk is egy délután, előtte pedig a délelőtt folyamán, egy túrán vettünk részt, ahol mindannyian elfáradtunk, de nagyon jó élmény volt. Esténként zenekarok, és énekesek is ellátogattak hozzánk. Hallhattuk Rácz Gergő hangját, és megemlíteném még a Nem adom fel csapatot is, akik sokunkat inspiráltak. Egy alkalommal a táncház is megnyitotta kapuit, ahol bárki elsajátíthatta népünk zenéjére való jellegzetes mozgás néhány lépését. Nagyon jó volt a hangulat. Ebben az egy hétben sok olyan élményt szereztünk, amire nem lett volna máshogyan lehetőségünk. Nagyon-nagyon hálásak vagyunk az Erzsébet-tábornak, hogy az itt eltöltött idő nagyon színes programokat tartalmazott, és esélyünk sem volt unatkozni. A záróbuli után, másnap, mikor felszálltunk a buszra, vegyes érzelmek alakultak ki bennünk. Menni is akartunk, de maradtunk is volna még egy ideig. De ez nem is csoda, hiszen ehhez a táborhoz kötődnek az első élményeink a gimnáziumból, és itt kovácsolódtunk össze igazán egy csapattá, egy osztállyá. Tudtuk, mikor elindultunk, hogy hiányozni fog ez a hely. A hely, ahová a pápai 9. AJTP osztályt megannyi emlék fűzi. A hely, ahol jobban megismertük egymást, és ahol rengeteget nevettünk. Ez volt a mi gólyatáborunk, és mindannyian jól éreztük magunkat.

Varga Izabella Anna 9. AJTP

JTP
2017
2022